

מסורת הש"ס

א) (גמ' ת.א. ב) פ"א: דרש"א ור"י פסקו... ב) גמ' ת.א. ב) פ"א: דרש"א ור"י פסקו... ג) גמ' ת.א. ב) פ"א: דרש"א ור"י פסקו... ד) גמ' ת.א. ב) פ"א: דרש"א ור"י פסקו... ה) גמ' ת.א. ב) פ"א: דרש"א ור"י פסקו... ו) גמ' ת.א. ב) פ"א: דרש"א ור"י פסקו... ז) גמ' ת.א. ב) פ"א: דרש"א ור"י פסקו... ח) גמ' ת.א. ב) פ"א: דרש"א ור"י פסקו... ט) גמ' ת.א. ב) פ"א: דרש"א ור"י פסקו... י) גמ' ת.א. ב) פ"א: דרש"א ור"י פסקו...

לענין רש"י

קוב"ע (קוב"ע רש"י) רמב"ם פ"א: דרש"א ור"י פסקו...

מוסף רש"י

אם תימצא לומר... המגביה... לחבורו... מציאה... תמלא לומר... וישע"ל ח"ו... ורבות מציאה... בית ראשון... בית ראשון של אסתר... ומה שכתב רמב"ם פ"א: דרש"א ור"י פסקו...

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

במדה זו לקמיה מפרש למעוטי מאי: אי הכי דלתנא קמא איפכא קני אמאי קמי משיכה בגמל והנהגה בחמור לערביניהו וכי מושכין ומנהיגין: איכא חד דל דלא קני. והכי לא מצי למתני בתרתייהו משיכה והנהגה ותנא הכי מושכין בגמל ומנהיגין בחמור

במדה זאת קנו ר' יהודה אומר לעולם לא קנה עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור קתני מוהת או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא הוא הרין דאפילו רכוב והא דקתני מושך ומנהיג לאפקי מדר' יהודה דאמר עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור קמשמע לן דאפילו איפכא נמי קני אי הכי לערביניהו וליתניניהו שנים שהיו מושכין ומנהיגין בין בגמל בין בחמור איכא חד צד דלא קני איכא דאמרי משיכה בחמור ואיכא דאמרי הנהגה בגמל ואית דמותיב מסיפא במדה זו קנה במדה זו למעוטי מאי לאו למעוטי רכוב לא למעוטי איפכא אי הכי היינו ר' יהודה איכא בינייהו צד אחד דלא קנה אית דאמרי משיכה בחמור ואיכא דאמרי הנהגה בגמל ל"ש אחד רכוב חמור ואחד תפוס במוסירה זה קנה חמור וזה קנה מוסירה שמוע מינה רכוב קני הכא נמי במנהיג ברגליו אי הכי נקני נמי רכוב במוסירה אימא זה קנה חמור וחצי מוסירה וזה קנה חצי מוסירה בשלמא רכוב קני דקמנבה ליה בן דעת אלא תפוס במוסירה במאי קני אימא זה קנה חמור וכוליה מוסירה וזה קני מה שתפוס בידו והאי מאי אמר תימצא לומר המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו הני מילי היכא דקא מגביה ליה ארעתא דחבריה האי ארעתא דידיה קא מגביה ליה איהו לא קני לאחרני מקני אמר רב אשי יזה קנה חמור ובית פניה וזה קנה מה שתפוס בידו והשאר לא קנה לא זה ולא זה רבי אבהו אמר לעולם כדקתני הואיל ויכול לנתקה ולהביאה אצלו והא דר' אבהו ב"רותא היא דאי לא תימא הכי טלית שהיא מונחת חציה על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד ובא אחד והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחד והגביה חציה מעל גבי עמוד הכי נמי דקמא קני ובתרא לא קני הואיל ויכול לנתק ולהביא אצלו אלא הא דר' אבהו ברותא היא ת"ש ר' אליעזר אומר רכוב בשדה ומנהיג בעיר קנה הכא נמי מנהיג ברגליו אי הכי היינו מאי טעמא לא קני אמר רב כהנא לפי שאין דרכן של בני אדם לרכוב בעיר אמר ליה רב אשי לרב כהנא אלא מעתה הגביה ארנקי בשבת שאין דרכן של בני אדם להגביה ארנקי בשבת הכי נמי דלא קני אלא מאי דעבד עבד וקני הכא נמי מאי דעבד עסקינן דאמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין ואי

בא מציעא

מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא קני. והכי לא מצי למתני בתרתייהו משיכה והנהגה ותנא הכי מושכין בגמל ומנהיגין בחמור

במדה זאת קנו ר' יהודה אומר לעולם לא קנה עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור קתני מוהת או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא הוא הרין דאפילו רכוב והא דקתני מושך ומנהיג לאפקי מדר' יהודה דאמר עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור קמשמע לן דאפילו איפכא נמי קני אי הכי לערביניהו וליתניניהו שנים שהיו מושכין ומנהיגין בין בגמל בין בחמור איכא חד צד דלא קני איכא דאמרי משיכה בחמור ואיכא דאמרי הנהגה בגמל ואית דמותיב מסיפא במדה זו קנה במדה זו למעוטי מאי לאו למעוטי רכוב לא למעוטי איפכא אי הכי היינו ר' יהודה איכא בינייהו צד אחד דלא קנה אית דאמרי משיכה בחמור ואיכא דאמרי הנהגה בגמל ל"ש אחד רכוב חמור ואחד תפוס במוסירה זה קנה חמור וזה קנה מוסירה שמוע מינה רכוב קני הכא נמי במנהיג ברגליו אי הכי נקני נמי רכוב במוסירה אימא זה קנה חמור וחצי מוסירה וזה קנה חצי מוסירה בשלמא רכוב קני דקמנבה ליה בן דעת אלא תפוס במוסירה במאי קני אימא זה קנה חמור וכוליה מוסירה וזה קני מה שתפוס בידו והאי מאי אמר תימצא לומר המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו הני מילי היכא דקא מגביה ליה ארעתא דחבריה האי ארעתא דידיה קא מגביה ליה איהו לא קני לאחרני מקני אמר רב אשי יזה קנה חמור ובית פניה וזה קנה מה שתפוס בידו והשאר לא קנה לא זה ולא זה רבי אבהו אמר לעולם כדקתני הואיל ויכול לנתקה ולהביאה אצלו והא דר' אבהו ב"רותא היא דאי לא תימא הכי טלית שהיא מונחת חציה על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד ובא אחד והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחד והגביה חציה מעל גבי עמוד הכי נמי דקמא קני ובתרא לא קני הואיל ויכול לנתק ולהביא אצלו אלא הא דר' אבהו ברותא היא ת"ש ר' אליעזר אומר רכוב בשדה ומנהיג בעיר קנה הכא נמי מנהיג ברגליו אי הכי היינו מאי טעמא לא קני אמר רב כהנא לפי שאין דרכן של בני אדם לרכוב בעיר אמר ליה רב אשי לרב כהנא אלא מעתה הגביה ארנקי בשבת שאין דרכן של בני אדם להגביה ארנקי בשבת הכי נמי דלא קני אלא מאי דעבד עבד וקני הכא נמי מאי דעבד עסקינן דאמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין ואי

על ידו הואיל וסופו ליפול וי"ל דשאי הכא שמופס בידו אחד מן הראש א"כ הכא אירי כשנתק מן העמוד אינו ארוך כ"כ שיגיע ראש השני לארץ ושלתי טעם הן (וחינן דף קמ"א): דקאמר י"ל טרוף ארץ דלגביהו ולקניניהו תס נמי הוגבהו על ידו וימר ממה שהיה תמילה שהרי קלת מפרסיהו למעלה לכך דקני: א"י הכי רכוב בעיר באי טעמא לא קני. אי גרסינן א"ה ה"פ אי אמרת בשלמא לא מייירי במנהיג בגמל לך בעיר לא קני דלא אולא מחמתיה לפי שיש בני אדם שמדברים יחד ויש כמה דברים באמצע הדברים אלא אי אמרין במנהיג בגמל לך בעיר לך אלא מחמתיה טובא ואמאי לא קני:

עין משפט

עין משפט גר מצוה

כב א מ"י מ"י מהל' אכרה ה"ל א ועי' כהשני ומ"מ פ"ג ע"ש עד ט"ש ח"מ ט"י רע"א פ"ק א:

רבינו חננאל

פ"י איכא חד צד דלא קני מי ש"י שאמר משיכה בחמור לא קני אבל בגמל בין במשיכה בין בהנהגה קני. ויש מי שאומר הנהגה בגמל לא קנה אבל חמור בין במשיכה בין בהנהגה קני. פ"י פ"ג דרעות של מוסירה הנתנית על לחיה ועל פרתיה. וביא דרש"א ור"י פסקו על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד בא אחד והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחד והגביה חציה מעל גבי עמוד. ויש מי שאומר ר"א קני אי לא קני ת"ש ר"א אומר רכוב בשדה קנה וכו' ור"י התם במנהיג ברגליו אי הכי היינו מנהיג. ופ"ק ח"י גווי מנהיג. ואסקי' במקח וסמכ' אי אמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין אי כדרך שבני אדם קנה.

א"ו חסר פה בהעמקה ונראה דל"ל קני מרשיי.

משך